

רע"פ 4404/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 4404/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו בתיק עפ 010475-09-22 שניתן ביום 24.04.2023 על ידי כבוד השופטים שי יניב, יוסי טופף ומעין בן ארי

בשם המבקש: עו"ד אוריאל (חור) ניזרי

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד סגן הנשיא שי יניב, וכבוד השופטים י' טופף ו-מ' בן ארי) בע"פ 10475-09-22 מיום 24.04.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כבוד השופטת י' פרדלסקי) בת"פ 65379-12-17 מימים 24.06.2021 (הכרעת דין) ו-18.07.2022 (גזר דין).

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה חמורה בצוותא לפי סעיפים 333 ו-29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), על-פי כתב אישום מתוקן.

על-פי כתב האישום, בתמצית, המבקש ומעסיקו, שהיה נאשם נוסף בהליך דלמטה (להלן: האחר), תקפו באלימות את המתלונן ביום 24.06.2016; וזאת על רקע חוב כספי שהמתלונן חב לאחר בגין עבודות שיפוץ שביצע האחר בביתו. כתב האישום מתאר, בין היתר, כי המבקש והאחר היכו את המתלונן - באמצעות אבן ואלה, הפילו אותו ארצה, ובעטו בגופו בעודו שכוב על הקרקע, עד אשר המתלונן איבד את הכרתו. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן שברים רבים בעצמות פניו, באפו, ובזווית הלסת התחתונה, בנוסף לפגיעות פיזיות רבות בגופו, שהובילו לאשפוזו.

עמוד 1

3. כאמור, לאחר שמיעת ראיות, המבקש הורשע, יחד עם האחר, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. טענת המבקש והאחר לסייג ההגנה העצמית - נדחתה, משנקבע כי הם לא עמדו בתנאי היסוד לקיום הסייג, וכן נדחו טענותיהם בדבר מחדלי חקירה.
4. בגזר דינו, בית משפט השלום נתן דעתו לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי המבקש, בפרט נוכח הפגיעה הקשה במתלונן, ועל כך שנטיית בתי המשפט הינה להטיל עונש מאסר על המורשעים בביצוע עבירות אלימות כגון דא. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 10 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. עוד נקבע, כי לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום.
- לאחר שבית משפט השלום עמד על השיקולים לקביעת העונש בגדר מתחמי הענישה, וביניהם תסקיר שירות המבחן - אשר המליץ להימנע מלהטיל עליו עונש מאסר בפועל; חלוף הזמן; והפגיעה במשפחתו - נגזר דינו של המבקש סמוך לתחתית מתחם העונש שנקבע לו, כך שהושתו עליו 11 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער, כי על האחר נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
5. המבקש והאחר ערערו יחד לבית המשפט המחוזי וערעורם נדחה. אשר להכרעת הדין, נקבע כי הטענות שבערעור תוקפות בעיקרן ממצאי עובדה ומהימנות שבהן ערכאת הערעור לא תיטה להתערב. אשר לחומרת העונש, נקבע כי בית משפט השלום ניתח נכוחה את מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שאיזן בין כל השיקולים הצריכים לעניין, באופן שאינו מקים עילה להתערבות.
6. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. במסגרתה, בעיקרו של דבר, המבקש שב על עיקרי טענותיו בערכאות דלמטה ביחס להכרעת דינו. לחילופין, טוען המבקש כי נוכח נסיבותיו האישיות; לאור שיקולי שיקום וחלוף הזמן המשמעותי מיום העבירה; ובהתבסס על התסקיר החיובי שהוגש בענייננו בהליך בפני בית משפט השלום - יש מקום להקל בעונשו.
- לשלמות התמונה יצוין כי האחר הגיש אף הוא בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (רע"פ 4384/23) - שנדחתה בהחלטת השופט י' אלרון מיום 19.06.2023.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

8. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 5875/23 שחאדה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (03.08.2023)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת בהתאם לנסיבות העניין (רע"פ 3444/23 שדה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (09.05.2023)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה הללו, ודי בכך כדי לדחות אותה.

9. טענות המבקש בכל הנוגע להכרעת דינו, נטועות בקביעות מהימנות ועובדה שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית, ועמדו במבחן ערכאת הערעור. כידוע, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן "בגלגול שלישי" (ראו למשל: רע"פ 5539/23 פרנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (26.07.2023)). לא מצאתי כי עניינו של המבקש מצדיק לסטות מכלל זה.

10. גם בכל הנוגע לעונש שנגזר על המבקש לא מצאתי כי הוא סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת, לבטח לא במידה המצדיקה התערבות ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: רע"פ 3552/14 אזולאי-דלה נ' מדינת ישראל, פסקה 1 (28.05.2014); ע"פ 8759/17 זרו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.07.2018); רע"פ 1851/19 אלגריגאווינ' מדינת ישראל, פסקה 2 (20.03.2019)). שיקולי צדק אשר יש בכוחם להצדיק מתן רשות ערעור - גם אין בנמצא. שכן, הטעמים שהעלה המבקש כדי להצדיק הקלה בעונשו, נלקחו כבר בחשבון כאשר נקבע עונשו בסמוך לתחתית מתחם העונש שנקבע לו.

11. טרם חתימה, ראיתי לציין כי שיקומו של המבקש ניכר, מרשים, ויש לקוות כי ימשיך לצעוד בדרך זו.

12. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ' באב התשפ"ג (7.8.2023).

שׁוֹפֵט